

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 179/2026-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., Ďumbierska 3F, Bratislava, proti uzneseniam Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 39Em/1/2023 z 13. januára 2025, 28. marca 2025 a 7. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami mestského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia, ktorými jej bola uložená pokuta pri výkone rozhodnutia. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenia zrušil, priznal jej finančné zadosťučinenie 10 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutých uznesení vyplýva, že sťažovateľka je matkou maloletého dieťaťa [REDACTED], ktorý je v jej osobnej starostlivosti. S otcom maloletého je rozvedená. Sťažovateľka vystupuje ako povinná v konaní o výkon rozhodnutia (uznesenie Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 39P/30/2024 z 11. marca 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14Cop/82/2024 z 3. mája 2024, ktorým bol dočasne styk otca s maloletým upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý týždeň v kalendárnom roku vo štvrtok v čase

od 15.30 h do 17.00 h v priestoroch subjektu Centrum pre deti a rodiny Bratislava) na základe návrhu oprávneného otca.

3. Mestský súd uznesením sp. zn. 39Em/1/2023 z 11. novembra 2024 rozhodol, že pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia po odklade stanovenom uznesením z 2. februára 2024, a teda pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia uznesenia Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 39P/30/2024 z 11. marca 2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14Cop/82/2024 z 3. mája 2024 (ďalej len „vykonateľné súdne rozhodnutie“).

4. Vzhľadom na otcom komunikované nerešpektovanie súdneho rozhodnutia o úprave styku s maloletým matkou mestský súd výzvou z 12. novembra 2024 vyzval sťažovateľku, aby sa bezodkladne podrobila a dobrovoľne plnila vykonateľné súdne rozhodnutie. Zároveň súd sťažovateľku upozornil na následky neplnenia vykonateľného súdneho rozhodnutia s tým, že preverí jeho dobrovoľné plnenie a v prípade, ak bude súdu oznámené, že rozhodnutie naďalej nerešpektujete, pristúpi k vykonaniu úkonov a opatrení smerujúcich k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinností zo strany matky.

5. Súd po vyjadrení otca, ako aj centra dospel k záveru, že matka neumožňuje riadne v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia otcovi stretávanie sa s maloletým. Preto mestský súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením z 13. januára 2025 uložil sťažovateľke pokutu 900 eur.

6. Sťažovateľka sa naďalej dobrovoľne nepodrobila vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu. Mestský súd považoval za preukázané, že sťažovateľka priviedla maloletého na asistované stretnutia s otcom do centra iba trikrát, pričom nespolupracovala s jeho pracovníkmi a maloletého ponechala na stretnutí iba niekoľko minút. Preto mestský súd ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením z 28. marca 2025 uložil sťažovateľke pokutu 1000 eur a uznesením zo 7. júla 2025 jej uložil pokutu 1 000 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti opisuje priebeh asistovaných stretnutí v centre, ktoré nedisponovalo odborným personálom kvalifikovaným v oblasti práce s deťmi s poruchou autistického spektra. Preto bolo vykonateľné súdne rozhodnutie následne zrušené uznesením mestského súdu sp. zn. 39P/143/2025 z 19. novembra 2025. Súd konštatoval, že je potrebné, aby rodina absolvovala psychoterapiu, pričom centrum na to nie je oprávnené. Za takejto situácie neodkladné opatrenie, ktoré je vykonateľným súdnym rozhodnutím, neplní účel a nie je efektívne v nastavených asistovaných stretnutiach pokračovať v centre. Z toho odvodzuje záver, že stretnutia s otcom v centre sa nemohli realizovať v určenom rozsahu z objektívnych dôvodov.

8. Sťažovateľka konala v najlepšom záujme maloletého a postupovala tak, aby chránila jeho zdravotný stav a psychickú pohodu. Napriek tomu jej mestský súd uložil viaceré pokuty. Mestský súd pri svojom rozhodovaní zároveň nezohľadnil vôľu maloletého dieťaťa a s ňou spojené atribúty rozhodovania. Jeho rozhodnutie preto nemožno považovať za ústavne súladné, keďže ním neoprávnene zasiahol do práva sťažovateľky na ochranu rodinného života (čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 dohovoru). Napadnuté rozhodnutia o uložení pokuty sú v rozpore s účelom jej uloženia, ktorá

nemôže byť prostriedkom na vynútenie povinnosti sťažovateľky, ktorej splnenie nie je celkom v jej moci, a to vzhľadom na negatívny postoj samotného maloletého a jeho častú chorobnosť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistil, že uznesenie mestského súdu z 13. januára 2025 už bolo predmetom jeho rozhodnutia na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľky zo 7. marca 2025. Ústavná sťažnosť bola odmietnutá uznesením ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 191/2025 z 27. marca 2025 z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Ústavná sťažnosť je v časti smerujúcej proti uzneseniu mestského súdu z 13. januára 2025 neprípustná, pretože sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol. Preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

11. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

12. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06, III. ÚS 175/2020).

13. Uznesenie mestského súdu z 28. marca 2025 bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľky 17. apríla 2025 a uznesenie zo 7. júla 2025 bolo doručené 18. júla 2025. Z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka považuje lehotu za zachovanú, vychádzajúc z následného zrušenia vykonateľného súdneho rozhodnutia uznesením mestského súdu z 19. novembra 2025. Z obsahu ústavnej sťažnosti je zrejmé, že nepochybne smeruje proti uzneseniam mestského súdu, ktorými bola sťažovateľke uložená pokuta. Ústavná sťažnosť bola podaná elektronicky 9. decembra 2025, teda po uplynutí lehoty na jej podanie. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť proti uzneseniam

mestského súdu z 28. marca 2025 a 7. júla 2025 odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu